C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-Franz_Prase.pdb

PDB Name: Franz Prase
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Franz Prase
Jaroslav Hašek

U Kietzhüblů žil po tři roky beze všeho politického rozčilení vepř jménem Franz. V rodině poctivého Němce Kietzhübla bylo totiž zvykem, že všem členům rodiny dávali toto oblíbené jméno. Tak starý Kietzhübel jmenoval se Franz, jeho syn také Franz a svému nejmladšímu vnoučeti říkal Kietzhübel "liebste Franziska". Všichni dohromady i s vepříkem Franzem tvořili harmonický celek a nic nerušilo soulad těchto poctivých duší. Vepř Franz spokojeně chrochtal ve chlívku a starý Franz Kietzhübel nadával na Čechy.

V této domácnosti nebylo nesváru. Všechno to bylo spokojené a tlusté a celé rodině i s vepřem Franzem šly k duhu výtvory kuchařského umění paní Kietzhübelové, ona krásná německá jídla, která sestávala z povidlové polévky, vuřtů, posypaných cukrem, z knedlíků s octem a z jiných těch čistě německých důmyslných jídel, která mají po celém světě od moře Baltického až po Bavory a Tyroly svou chvalně známou pověst, takže vzniklo z toho silné české přísloví: "Dobré prase všechno snese". A rodina pana Kietzhübla, poctivého starosty v Kreuzungfischfangu nahoře za Libercem, v pravém slova smyslu hýřila těmi nebeskými dobrotami, na čemž bral i vepř Franz podíl jako milovaný člen rodiny.

Vepř Franz, jak již řečeno, se o politiku mnoho nestaral a bylo mu jistě jedno, když do vsi přišly sčítací archy. A neměl jistě tušení, mezi jaký dobytek bude zapsán. Snad ani sám o tom nevěděl, že je prase, poněvadž jeho znalost zoologie byla kdysi ukončena tím, když své matce, s níž měl intimní poměr, sežral jedno ze šesti vržených selat, začež byl nehorázně bit.

To byl snad také jediný hřích, který toto dobré zvíře spáchalo, tloustnoucí den ode dne jako zářný

příklad výživnosti německé kuchyně a toho českého přísloví, že dobré prase všechno snese.

Naproti tomu, je-li dovoleno toto srovnávání, byl pan Kietzhübel jedním z těch statečných Germánů, kteří přerážejí nohy českým vandrákům, nemluvícím tou směsí nářečí, která připadá, jako když počestný občan chrápe ze spaní nad hlučící bystřinou a nad ním řvou medvědi.

Pan Kietzhübel patřil mezi Všeněmce a správně posílal své příspěvky německému Volksratu a věřil, že povinností každého poctivého Němce je postarat se o to, aby německý jazyk byl co nejvíce rozšířen, aby bylo co nejvíce Němců v Čechách, aby byl každý zavřen, kdo není Němec.

Vepře Franze nepřivedly do žádné zvláštní extáze přípisy Volksratu. Chrochtal jako kdy jindy, žral jako dřív a snad se ani nepamatuje na onen slavnostní okamžik, když starý Kietzhübel, oháněje se podávkami na dvoře, křičel, že ti zatracení Češi utonou v tom moři germánstva, v těch vlnách bratří Kietzhüblových, na nichž plavou pocukrované uzenky.

Vepř Franz ani o tom netušil, že člen Turnvereinu z Vislingsdorfu stal se v ten památný den sčítacím komisařem.

Jeho idylické snění nad pomejemi nevyrušilo ani to, že pan Kietzhübel ve snaze zachránit Němcům, co se dá, přihlásil ho tučným písmem za Němce, napsav do sčítacího archu jméno tohoto spokojeného vepříka jako člena rodiny: "Franz Prase".

Místo křestního listu tohoto pragermána byl sice sčítacímu komisaři k dispozici jen jeho dobytčí pas, ale Franz Prase posílil postavení Němců ve Kreutzungfischfangu o jednu poctivou duši.

A vepře Franze snědli tito moderní lidojedi až po ukončení sčítání lidu, ve kterém Franz Prase posílil počet Němců v Čechách.

Jeho pečeni posypali cukrem...